

म.भा.टी.

॥ ११३ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ३॥ हतेइति ॥ १॥ २॥ ३॥

ततो धनुर्ज्यातिलबाणनिःस्वनैः प्रसद्य कृत्वा चरिपून् हतप्रभान् ॥ संछादयित्वा तु कुरूनशरोत्तमैः कपिध्वजः पक्षिवरध्वजश्च ॥ ५८ ॥ तृष्टौ ततस्तावमितप्रभावौ
मनांस्यरीणामवदारयंतौ ॥ सुवर्णजालावततौ महास्वनौ हिमावदातौ परिगृह्य पाणिभिः ॥ चुचुं वतुः शंखवरौ नृणां वरौ वराननाभ्यां युगपच्च दध्मतुः ॥ ५९ ॥ पां
चजन्यस्य निर्घोषो देवदत्तस्य चोभयोः ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च दिशश्चैवान्वनादयत् ॥ ६० ॥ वित्रस्ताश्वाभवन् सर्वे कौरवाराजसत्तम ॥ शंखशब्देन तेनाथमाधव
स्यार्जुनस्य च ॥ ६१ ॥ तौ शंखशब्देन निनादयंतौ वनानि शैलान्सरितो गुहाश्च ॥ वित्रासयंतौ तवपुत्रसेनां युधिष्ठिरं नंदयतां वरिष्ठौ ॥ ६२ ॥ ततः प्रयाताः कुरवो
जवेन श्रुत्वैव शंखस्वनमीर्यमाणं ॥ विहाय मद्राधिपतिं पतिं च दुर्योधनं भारतभारतानां ॥ ६३ ॥ महाहवे तं बहुरोचमानं धनं जयं भूतगणाः समेताः ॥ तदान्वमो
दंत जनार्दनं च दिवाकरावभ्युदितौ यथैव ॥ ६४ ॥ समाचितौ कर्णशरैः परंतपावुभौ व्यभातां समरे व्युतार्जुनौ ॥ तमो निहत्याभ्युदितौ यथामलौ शशांकसूर्यौ दि
विरश्मिमालिनौ ॥ ६५ ॥ विहाय तान् बाणगणानथागतौ सुहृदतावप्रतिमानविक्रमौ ॥ सुखं प्रविष्टौ शिविरं स्वमीश्वरौ सदस्यहूता विवविष्णुवासवौ ॥ ६६ ॥
तौ देवगंधर्वमनुष्यचारणैर्महर्षिभिर्यक्षमहोरगैरपि ॥ जयाभिवृद्ध्या परयाभिपूजितौ हते तु कर्णे परमाहवे तदा ॥ ६७ ॥ यथानुरूपं प्रतिपूजितावुभौ प्रशस्यमानौ
स्वरुतैर्गुणैः ॥ न नंदतुस्तौ स सुहृदौ तदा बलं नियम्येव सुरेशकेशवौ ॥ ६८ ॥ इति श्रीम० कर्णपर्वणिरणभूमिवर्णनं नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥
संजय उवाच ॥ हते वै कर्तने राजन् कुरवो भयपीडिताः ॥ वीक्षमाणा दिशः सर्वाः पर्यापेतुः सहस्रशः ॥ १ ॥ कर्णं तु निहतं दृष्ट्वा शत्रुभिः परमाहवे ॥ भीतादिशो व्य
कीर्यत तावकाः क्षतविक्षताः ॥ २ ॥ ततो वहारं चक्रुस्ते योधाः सर्वे समंततः ॥ निवार्यमाणाश्चोद्दिग्नास्तावका भृशदुःखिताः ॥ ३ ॥ तेषां तन्मतमाज्ञाय पुत्रो दुर्यो
धनस्तव ॥ अवहारंत तश्च केशल्यस्यानुमते नृप ॥ ४ ॥ कृतवर्मरथैस्तूर्णं दृष्टो भारततावकैः ॥ नारायणावशेषैश्च शिविरायैव दुद्रुवे ॥ ५ ॥ गांधाराणां सहस्रेण
शकुनिः परिवारितः ॥ हतमाधिरथिं दृष्ट्वा शिविरायैव दुद्रुवे ॥ ६ ॥ रुपः शारद्वतो राजन्नागानीकेन भारत ॥ महामेघनिभेनाशु शिविरायैव दुद्रुवे ॥ ७ ॥ अश्वत्था
माततः शूरो विनिःश्वस्य पुनः पुनः ॥ पांडवानां जयं दृष्ट्वा शिविरायैव दुद्रुवे ॥ ८ ॥ संशप्तकावशिष्टेन बलेन महता दृतः ॥ सुशर्मापिय यौराजन् वीक्षमाणो भया
र्दितः ॥ ९ ॥ दुर्योधनोऽपि नृपतिर्हतसर्वस्वबांधवः ॥ ययौ शोकसमाविष्टश्चिंतयन् विमना बहू ॥ १० ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥